

Gyurcsány listája

2014 február 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Azoknak a választóknak, akik összefogást akarnak, és az Orbán-kormány leváltásáért az X-et bárkire hajlandók leadni, rendkívül bosszantó lehet a jobboldal értelmezése az összefogásról: a kommunikáció a Gyurcsány-korszak és a Gyurcsány-koalíció visszatértésér?! szól.

Pedig, ha tüzetesebben vizsgáljuk az elmúlt hetek történéseit, láthatjuk, hogy – a Simon-ügyet kivéve – a volt miniszterelnök diktálja a napirendet. Igazi politikushoz méltón járja az országot újságírók hadát maga mögött húzva, és időnként el-elpottyant olyan félmondatokat, amelyeken aztán napokig rúgózzhat a komplett hazai sajtó. Mindeközben teljes mértékben kihúzza a talajt szövetségesei lába alól, akik ennek ellenére kénytelenek minden körülmények között teljes mellszélességgel kiállni az Összefogás mellett.

Gyurcsány persze marad az szinte politikus szerepében, ami egyben azt is jelenti, hogyha kérdezik, kifejti véleményét az ellenzéki megegyezéssel kapcsolatban. És ha az Összefogásról nem is, a korszakváltásról igen komoly kritikákat tud megfogalmazni. „Szerintem talán nem egy pontosan végiggondolt politikai konstrukció ez a korszakváltásszöveg, vagy lehet az elméleti síkon, csak mintha ennek nem volna kellő politikai bázisa.” Úgy látszik, Gyurcsány jól tudja, hogy szövetségesei gyengülése tényszerűsítheti, ezért nyíltan vállalja a konfrontálódást, ami még érdekesebbé teszi t a média számára.

Valóban, Bajnai Gordon 2012-es visszatérése óta a „korszakváltás” állandó magyarázatra szorul, és ez a választásokig nem is nagyon fog változni. Azt viszont valószínűleg senki nem gondolta a Bajnai-stábbból, hogy ez lesz az a szlogen, amely végül a párt veszét jelentheti. A nagy és erős politikai közepet jelentő ellenzéki tömb

helyett mára egy, a korábbi elveit (ha tetszik, ambícióit) feladó politikai párt lett, amelynek december végén nem maradt más lehetősége, mint hogy újranyitva a megállapodást, biztosítsa magának a parlamentbe jutás egyébként igencsak távolinak tűnő lehetőségét. A probléma az Együtt szempontjából nemcsak az, hogy politikai céljait tekintve teljes vereséget szenvedett – legyen szó kormányváltásról, vagy sem –, hanem inkább az, hogy a végeredmény kizárólag az elhibázott stratégiájuk következménye. A politikai gondolkodás ez esetben nem kapcsolódott össze a politikai cselekvéssel, nem úgy, mint Gyurcsány esetében, akinek bár célja ugyanaz volt, mégsem mondta ki ezt olyan nyíltan, mint 2012-ben Bajnai Gordon.

A baloldal egyesítése ideig-óráig reális cél lehetett az újonnan megjelenő szereplők számára, ám már nagyon korán, a tárgyalások kezdetén világossá vált, hogy az MSZP megkerülhetetlen vetélytárs lesz e tekintetben. Bajnaiék megtehették volna, hogy kiszállnak, mielőtt a szocialisták veszik át a vezető szerepet, ám ezt elmulasztották, így elindult a miniszterelnök-jelölti harc, amelyben Mesterházy került ki győztesen. Ekkor már olyannyira távol kerültek a kezdeti pozíciótól, hogy a baloldal vezetőjének szerepe teljes mértékben elérhetetlenné vált, és ez a folyamat az áprilisi választások után sem változhat már. A baloldal győzelme mindenképpen az MSZP-nek és Mesterházy Attilának kedvezne, és hiába lenne az Együttnek önálló frakciója, a kormányzás logikájából következik, hogy a párt súlya eltörpülne, az MSZP pedig megerősítené baloldali vezető pozícióját. Ha 2018-ban a választási rendszer miatt ismét összefogásra kerülne sor, a szocialista párt domináns szereplő lehetne a tárgyalóasztalnál. Nem jobb a helyzet választási kudarc esetén sem. Bajnai pártja a tárgyalások során fokozatosan feladta identitását, hagyta, hogy az MSZP-vel azonosítsák, és éppen ez az a momentum, amely az eredetileg megszólítani kívánt szavazóbázist végképp elbizonytalanította.

Bajnai és Gyurcsány tehát ugyanazt a célt tűzte maga elé, csupán a megvalósítás módja különbözik. Bajnai a nyugodt szakértő, Gyurcsány a megmondóember szeretett volna lenni, és az, hogy ez Bajnai esetében nem sikerült, akármennyire jól hangzik, nem kapcsolódik össze politikai karizmájával vagy alkalmasságával. Ha önálló karaktert, identitást tudott volna építeni, most nem Gyurcsány-korszakról, hanem Bajnai-korszakról szólnának a híradások, és az Együtt 2014 diktálhatná a feltételeket.

Igen, de ha ez így van, akkor fogalmazhatunk másképpen is: Bajnai lépései politikailag nem, Gyurcsányé viszont annál inkább racionálisak voltak, még akkor is, ha csak eszköznek tekinti a Demokratikus Koalíciót és az Összefogást a stabil szavazói bázis megszerzéséhez. Lehetséges, hogy ez a taktika nem lesz elég a 2014-es baloldali győzelemhez, de a volt miniszterelnök nagyobb stratégia annál, mint hogy ez kikökkentse a végső győzelemhez vezető úton.

magyarhirlap.hu – Knopf Alexandra

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
